Pregaria.cat

Entrada

Per a començar el dia

M'han explicat que aquella ermitana que viu en mig del bosc comença el seu dia d'aquesta manera.

Quan comença a clarejar surt de l'ermita, s'agenolla i besa una roca que és a terra. Aquest bes per a ella vol ser un símbol afectiu en vers el nostre estimat, i en vies de destrucció, planeta. Ella estima la terra.

Estima aquest racó de món on viu, prega, treball i estima silenciosament.

Després s'alça i es posa dreta en direcció a l'orient. La llum es va colant entre els arbres. A l'altura del pit obre les mans, cap a dalt, i s'hi està una bona estona. Ofereix a Déu el dia, tot, matí, tarda i capvespre.

Lluny les autopistes ja van plenes, sembla que un brogit immens commou ciutats i viles. Molt poca gent recorda a Déu , i ella, l'ermitana, ho fa per tots.

Al cap d'una estona estén el braços en creu, com si volgués abraçar-ho tot. No importa el lloc, ni el continent, ni les races... i diuen que s'hi està una bona estona, perquè té molt presents a tots els que avui són a la creu del dolor, de la separació, de la buidor, de la mort, del fracàs, de la depressió.....

Després aixeca els braços cap al cel. Ja la llum del dia ho ha enviat tot. Dóna gràcies per l'univers, pel cosmos, pels infinits móns desconeguts. I lloa, dóna gràcies, gaudeix de la fe en Déu.

Finalment baixa els braços fins a tocar a terra amb la punta dels dits mentre va dibuixant el nom de Jesús. Ell és l'Amor de la seva vida. L'ha enamorat el cor. Sap que és Vivent, que habita en ella, que serà la referència i la relació essencial durant el dia.

Entra a la petita ermita i comença a la jornada.....

I ... nosaltres... ciutadans !! Com comencem el nostre dia ? No seria interessant que trobéssim també la nostra manera d'oferir a Déu la nostra jornada i rebre el seu amor?

Com ho fas ? Potser tens alguna idea que ens pugui ajudar. Ella ja l'ha trobada..... i tu ?